

[Pia Kjærsgaard]

sjusk, som har været en af de mange dyre følgeomkostninger af vor forfærdelige lovgivning med offentligt støttet boligbyggeri.

Man burde være blevet klogere med alle de mange tabte slag, som har præget behandlingen af denne sektor i samfundet. Men det vil boligministeren altså ikke lytte til. Tværtimod vil han med det foreliggende forslag yderligere cementere, hvad der nu kommer af byggesjusk, også i fremtiden. Det sker, når man fortsætter med at lave boligbyggeri på den samfundsøkonomisk og for alle parter, lejere såvel som skatteydere, dyreste måde, nemlig med betaling fra skatteyderne kasser i kommune, amt og stat. Det vil boligministeren nu cementere ved at lave en såkaldt garantifondsordning. Der er jo ingen tvivl om, at sådan en garantifondsordning først og fremmest vil sprede ansvaret yderligere, hvis man overhovedet kan tale om en yderligere udtynding af ansvaret.

Nu er det sådan, at eventuelt tilbageværende moralske hæmninger i retning af, at man dog trods alt gerne vil lave et godt håndværksmæssigt arbejde, yderligere bliver undergravet ved, at man skal betale fælles. Alle skal betale præcis det samme i bidrag i form af procenter af deres opførelsessum. De, der er omhyggelige med at lave et godt byggeri fra starten, skal bidrage til den samvittighedsløse og til, hvad der er lavet af skader dér, igennem den lovbestalede garantifondsordning, som boligministeren foreslår. Det er så ganske givet i forlængelse af den ulykkelige udvikling, som vi har oplevet på dette område igennem de seneste årtier, at man nu yderligere cementerer og udbygger hele dette fejleksperiment, som kaldes det sociale boligbyggeri. Det er noget, man burde sætte en stopper for, men det kan man altså ikke få de otte socialdemokratiske partier, der findes herinde i folketinget, til at forstå, og derfor skal den danske skatteyderbefolkning og den danske lejerbefolkning yderligere lide under forslag som det, boligministeren nu kommer med.

Bevares, man foreslår – det er man jo nødt til, fordi staten ikke har nogen penge – en beskeden nedsættelse af antallet af sociale boliger i 1986 sammenlignet med 1985, men byggeknoten for det offentligt støttede byggeri burde i 1986 uden al tvivl nedsættes til et ganske enkelt, udmærket og populært tal, som hedder nul.

Boligministeren (Bollmann):

Jeg vil gerne indlede med at takke de ordførere, der har haft kræfter til at følge debatten hele vejen igennem. Vi har været langt omkring; hr. Kaj Poulsen har talt om Sydafrika og bananer, sundhed og idræt, og jeg ved ikke hvad, men jeg vil alligevel sige til hr. Kaj Poulsen, at der må være nogle ting, han ikke har læst, i hvert fald i lovforslaget.

Hvis vi tager kvoterne først, vil jeg gerne sige, at hr. Kaj Poulsen ikke har været opmærksom på, at de nye byggeskadefinansieringsregler og også de nye bestemmelser om byggeskadebøden jo betyder, at vi behøver at foretage mindre reduktioner i kvoterne fremover med de modeller, der er indbygget i lovforslaget. Det synes jeg lige han skal være opmærksom på.

Jeg vil også gerne sige, og det er jo sagt fra nogle ordførere, at der faktisk er ved at ske en udvikling i samfundet, i befolkningen, og den tror jeg heller ikke hr. Kaj Poulsen har været opmærksom på. Det er rent faktisk sådan, at det er mindre boliger, der efterspørges, og det er det, vi har forsøgt at tage højde for i det lovforslag, der nu er fremsat.

Jeg skal også her lige komme med et par kommentarer om rammebeløbene. Jeg synes, at man glemmer, når man diskuterer rammebeløb, at huslejen jo hænger meget nøje sammen med, hvordan rammebeløbene ser ud. Derfor synes jeg, det er rimeligt at have regler og have rammebeløb, der betyder, at de lejere, der kommer ind, har en chance for at betale huslejen.

Må jeg så sige, at der var jo da en lille smule positivt, og det var, at hr. Kaj Poulsen kunne bakke antallet af ungdomsboliger op. I den forbindelse vil jeg gerne sige til fru Agnete Laustsen, at det er rigtigt, at vi har overvejelser i boligministeriet om at udskrive en konkurrence som omtalt, men jeg vil gøre opmærksom på, at vi ikke er startet endnu.

Også hr. Thor Pedersen var inde på spørgsmålet om ungdomsboliger og behovet for dem. Dér synes jeg også det skal siges, at der jo i de senere år er bygget ungdomsboliger, der er vel reelt nu bygget en 6.000–8.000 efter de nye regler, og det er vel først i de sidste 2–3 år, den slags er bygget. Derfor synes jeg, det er urimeligt, når man fra visse sider taler om, at vi har skåret ned på den slags byggeri.